

[Ejler Koch.]

uden at de dermed også skulle ønske i øget omfang at gribe ind over for den redaktionelle linje i bladet. Ønsker man det, som hr. Melchior var inde på, så synes jeg, man skal tage det spørgsmål op og se, om man kan finde nogle regler om det. Jeg synes ikke, det er nogle regler, man skal fremtvinge ved at fremsætte et ændringsforslag til straffeloven. Vi må have klare regler på bordet og finde ud af, hvordan vi ønsker disse forhold. Det er ikke noget, der kan komme som en indirekte virkning af en ændring af straffeloven og lusket ind, om man så må sige, ad bagdøren.

Hr. Jens Møller siger, at de regler, vi behandler, er givet i en ny tid. Jeg må selvfølgelig erkende, at man kan mene, at der efter den 4. december er indvarslet en ny tid, men jeg må dog minde om, at de regler, der findes om freds- og ærekrænkelser i straffeloven, er vedtagne i sidste, ja, det bliver altså forrige, folketingssamling, for vi havde jo en lille én i efteråret, men de er altså ikke mere end ét år gamle, og det er dog trods alt begrænset, hvor meget der er indvarslet af ny tid på dette område, så jeg har vanskeligt ved at se, at der her skulle ligge et omfattende argument for at ændre reglerne igen.

Holmberg (V):

Jeg har kun enkelte bemærkninger til hr. Ejler Koch. Det må da vist være med vilje, hr. Ejler Koch vil misforstå mig, for det, hr. Ejler Koch lagde mig i munden, har jeg aldrig sagt. Jeg gjorde nemlig opmærksom på, at ytringsfriheden skulle bevares, og i forbindelse med, at de i pressen måtte skrive det, der passede dem, sagde jeg, at hvis de overskred de almindelige presseetiske regler, som vi har set det i gentagne tilfælde, så mente vi altså, at det var bedre med lidt strengere straffebestemmelser end nu. Det var det, det drejede sig om.

Og så sagde jeg i øvrigt til sidst, at som loven var udformet, mente jeg ikke, den kunne bruges.

Hilmar Baunsgaard (RV):

Hr. Melchior var i sit første indlæg inde på den begrænsning i den redaktionelle frihed, der lå i selve det forhold, at det var et blads bestyrelse og dermed formentlig dets økonomiske ledelse, der ansatte redaktøren, og

andre var inde på det samme, at man ikke skulle overvurdere den redaktionelle frihed.

Jeg vil da gerne sige, at det da er rigtigt, at ved selve ansættelsen af redaktøren lægges der en bladpolitisk linie. Vi har jo da heldigvis stadig en række dagblade, der er idébestemte, og det er da i sig selv en naturlig ting, at den redaktør, der antages, er forpligtet på den principielle idé, som er bladets. At et radikalt blad principielt skal forfægte en radikal livsholdning, er der ikke noget overraskende i. At et socialdemokratisk skal gøre det, er der ikke noget overraskende i. At en venstreavis skal anlægge venstres, er der ikke noget overraskende i. Men der skal efter min mening heller ikke under nogen omstændigheder lægges mere end dette, at der er en idébestemt linje i et blad. Den kritiske overvågen må ikke begrænses, og det, sagen drejer sig om i dag, er jo dette, om man kan gøre det, som kristeligt folkeparti foreslår, uden at begrænse dagspressens efter min mening for demokratiet helt livsnødvendige kritiske overvågen, og det tror jeg ikke man kan.

Hr. Jens Møller sagde, at den almindelige borgers interesser og den almindelige borgers sikkerhed må vi beskytte. Ja vel, det er, hvad vi alle er enige om. Derfor lå der også i mit første indlæg et tilsagn om, at vi ville forhandle om det, men den almindelige borgers største interesse er, at pressen ikke tvinges til tavshed i nogen situation, for hvis pressen tvinges bort fra sin kritiske overvågen, så er mulighederne for overgreb mod den almindelige borger virkelig til stede. Den almindelige borgers interesse er, at pressen har adgang til denne kritiske overvågen.

Så sagde hr. Jens Møller: vi vil ikke censur. Nej, det tror jeg sådan set heller ikke, for så havde jeg talt anderledes uvenligt til forslagsstillerne, men hr. Jens Møller begrundet det på en måde, der vil føre til censur. De ordentlige blade skal ikke rammes, siger hr. Jens Møller, kun de uordentlige. Jo, men dette ud fra sin egen subjektive forudsætning at ville bestemme, hvem der er ordentlig, det er censur, og det er censur, vi ikke skal have.

Adam Møller (KF):

Jeg synes, at nogle enkelte af ordførerne, og for øvrigt også i en enkelt sætning ordfø-